

Република Србија
УПРАВНИ СУД
19 У.789/10 (2007)
20.05.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Павела Јонаша и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Михајлом Ралићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца ПЗ "А.А." а.д. ..., ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Јасна Весић, адвокат из Београда, Улица Душана Вукасовића број 48/19, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења туженог органа 13 број 461-02-00657/93 од 14.05.2007. године у делу којим је одбијена жалба тужиоца, уз учешће заинтересованих лица Б.Б., из ..., Улица ... број ... и В.В., из ..., Улица ... број ..., у предмету утврђивања права на новчану накнаду за одузету парцелу по основу ПЗФ-а, у нејавној седници већа одржаној дана 20.05.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, 13 број 461-02-00657/93 од 14.05.2007. године, у делу којим је одбијена жалба тужиоца.

Образложење

Оспореним решењем одбијене су жалбе тужиоца и ЈП "Г.Г." из ..., изјављене против допунског решења Комисије за вођење поступка и доношење решења по захтеву за враћање земљишта општине Нови Београд број 463-49/92 од 07.04.2005. године, којим се, у ставу I диспозитива мења став II тачка 3 алинеја 2 диспозитива решења Комисије за вођење поступка и доношење решења за враћање земљиште општине Нови Београд под бројем II-463-49/92 од 17.12.1992. године, тако да гласи:

утврђује се право на новчану накнаду за део одузетог земљишта решењем Среске комисије за ПЗФ бр. 69/53 од 12.09.1953. године, којим је од домаћинства пок. Д.Д. одузета кат. парцела бр. ..., а сада кат. парцела новог премера бр. ... уписана у ПЛ.бр. ..., у пов. 968 м², а којој одговара део земљишно-књижне парцеле бр. ..., у корист правних следбеника ранијег власника на по 1/2 дела и то В.В. и Б.Б., у овом управном спору заинтересованих лица. Ставом II диспозитива обавезују се крајњи корисници одузетог грађевинског земљишта, да правним следбеницима ранијег сопственика Д.Д. исплате новчану накнаду и то Јавно предузеће "Г.Г." из ... и ПЗ "А.А." А.Д., за делове кат. парцеле ... КО ..., ближе означеним у овом ставу диспозитива решења. Ставом III диспозитива је наведено да ће по правноснажности решења Општински орган управе надлежан за имовинско-правне послове спровести поступак накнаде по одредбама Закона о експропријацији.

Тужбом поднетом Врховном суду Србије дана 06.07.2007. године, која је заведена у том суду под пословним бројем У.6070/07, тужилац, према чињеничним наводима тужбе, оспорава законитост решења туженог органа у делу којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења првостепеног органа од 07.04.2005. године, због повреда правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да оспорено решење не садржи потпис службеног лица које га доноси, да нису размотрени сви наводи жалбе тужиоца, и то посебно навод да тужилац није корисник дела парцеле, да је као инвеститор добио грађевинску дозволу ради изградње зграде која се налази на кат. парцели број ... КО ..., која је зидана ради продаје станова на тржишту, па су купци постали нови власници станова, као и свих заједничких делова зграде и носиоци права коришћења земљишта уз зграду која служи редовној употреби зграде, а у катастарским евиденцијама као корисник ових парцела води се Република Србија. Указује да нема доказа како је првостепени орган утврдио површину за коју треба да се плати накнада, те да је погрешно примењен и материјални закон и то члан 12. Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу ПЗФ и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавеног откупа пољопривредних производа.

Тужени орган, у одговору на тужбу наводи да остаје при разлозима

изнетим у оспореном решењу и предлаже да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Заинтересована лица, Б.Б. и В.В., у одговорима на тужбу указују да је потребно да се изврши накнада за одузето земљиште.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, сходно одредбама члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08 и 104/09) уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је, сагласно члану 29. став 1. истог закона, надлежан Управни суд.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр.46/96) Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета произлази да се ставом I диспозитива решења првостепеног органа мења решење Комисије за вођење поступка и доношење решења за враћање земљишта општине Нови Београд од 17.12.1992. године, у ставу II тачка 3. алинеја 2 диспозитива, уз образложење да је решењем Министарства финансија Републике Србије бр. 461-01-657/93-13 од 01.12.2000. године дозвољено понављање поступка и поништено решење од 17.12.1992. године у ставу II тачка 3. алинеја 2 диспозитива, те да је решење донето у поновном поступку. У образложењу решења првостепеног органа нису наведене одредбе Закона о општем управном поступку применом којих је одлучено да се мења решење од 17.12.1992. године у наведеном делу, а у списима предмета који су достављени суду не налази се и решење од 01.12.2000. године, на коју се позива првостепени орган.

С обзиром на наведено, не може се утврдити врста поступка у коме је донето првостепено решење, па у вези са тим и да ли су постојали процесни услови да се тим решењем мења решење од 17.12.1992. године у ставу II тачка 3. алинеја 2

диспозитива. Наведено имајући у виду и да је оваква одлука контрадикторна са образложењем првостепеног решења према коме је решењем од 01.12.2000. године дозвољено понављање поступка и поништено наведено решење од 17.12.1992. године управо у ставу II тачка 3. алинеја 2 диспозитива, из чега произлази да у овом делу, решење од 17.12.1992. године, није било у правном поретку.

Из наведених разлога решење првостепеног органа је донето уз повреду правила поступка прописане одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Такође повређена је и одредба члана 69. Закона о општем управном поступку, због чега не може да се испита да ли је првостепени орган решење од 07.04.2005. године донео на начин прописан одредбом члана 192. став 2. истог Закона. Ово из разлога јер је првостепени орган колегијални орган, а у списима предмета нема записника о већању и гласању, нити се у списима налази забелешка о једногласно донетој одлуци, а што је противно одредби члана 69. Закона о општем управном поступку.

Тужени орган оспореним решењем одбија жалбу тужиоца изјављену против, како је то у диспозитиву означено, допунског решења првостепеног органа од 07.04.2005. године, уз образложење да је у диспозитиву првостепеног решења наведено да се мења решење од 17.12.1992. године, из ког разлога је диспозитив оспореног решења контрадикторан са разлозима датим у образложењу. Тужени орган, у образложењу оспореног решења, такође, није навео одредбе Закона о општем управном поступку применом којих је спроведен поступак у коме је донето решење првостепеног органа.

Из наведених разлога, оспорено решење је, у делу којим је одбијена жалба тужиоца, донето уз повреду правила поступка прописану одредбом члана 198. став 1., 199. став 2. и 235. Закона о општем управном поступку.

Налазећи да је оспореним решењем у делу којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења првостепеног органа, повређен закон на штету тужиоца, то је Управни суд тужбу уважио и одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 41. став 2., у вези одредбе члана 38. став 2. Закона о управним споровима. Тужени орган ће у поновном поступку отклонити повреду правила поступка

на које је указано овом пресудом, а на основу обавезе прописане одредбом члана 61. Закона о управним споровима и донети другу, на закону засновану одлуку.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 20.05.2010. године, 19 У.789/10 (2007)

Записничар

Михајло Ралић,с.р.

Председник већа-судија

Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправака
управитељ писарнице
Саво Босанац

ИО-2010